

Tota guerra és una derrota per a la humanitat

Romà Casanova, bisbe de Vic

El primer dia de l'any, solemnitat de Santa Maria Mare de Déu, l'Església celebra la Jornada Mundial de la Pau. En aquesta avinentesa és molt adient eixamplar la nostra mirada a tota la humanitat. Mirarem de fer-ho tot seguint el missatge que per a aquesta jornada ens ha lliurat el Sant Pare.

Tenim ucraïnesos ben a prop nostre i tenim l'experiència de l'acolliment dels refugiats. Ja ho hem oblidat?

El títol del missatge és «Ningú no es pot salvar sol. Re-començar des del Covid-19 per a traçar junts camins de pau». La pandèmia que hem sofert, amb tot el que ha dut de desestabilització de la vida ordinària, de patiment i de mort, sense oblidar les seqüeles en les persones i famílies, tant físiques, com psicològiques i econòmiques, fou una ocasió per a aprendre. Però, ho hem fet? Cal tenir present el que ens recorda en el missatge esmentat Francesc, papa: «Dels moments de crisi mai no se'n surt igual; en sortim millors o pitjors» Una «herència» que ens ha deixat la crisi pandèmica, en tots o en molts, és «la consciència que tots ens necessitem, i que el tresor més gran, encara que també el més fràgil, és la fraternitat humana, que ningú no es pot salvar tot sol».

Però, justament al final de la pandèmia que hem sofert, «un desastre nou i terrible es va abatre sobre la humanitat: una nova guerra impulsada per decisions humanes reprovables. La guerra d'Ucraïna es cobra víctimes innocents i propaga la inseguretat, no sols entre els directament afectats, sinó de manera generalitzada i indiscriminada envers tothom —només cal pensar en l'escassetat de blat i en els preus del combustible—».

Certament aquesta guerra, com tots els altres conflictes que hi ha arreu del món, «representa una derrota per a la humanitat en el seu conjunt i no solament per a les parts implicades»; també per a nosaltres, que estem no pas tan lluny del conflicte de la invasió d'Ucraïna. De fet, tenim germans ucraïnesos ben a prop nostre i tenim l'experiència de l'acolliment dels refugiats que van arribar. ¿Ho continuem tenint present, o ja ho hem oblidat?

Què hem de fer, doncs? Hem de continuar essent solidaris amb els qui pateixen la guerra, amb els ajuts materials i amb la pregària per la pau. Però també hem de «permetre que Déu transformi els nostres criteris habituals sobre el món i la realitat a través d'aquest moment històric. Ja no podem pensar a preservar l'espai dels nostres interessos personals o nacionals, sinó que hem de concebre'ns a la llum del bé comú, amb un sentit comunitari, és a dir, com un «nosaltres» obert a la fraternitat universal».

